

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 105.

Tolvte Sæssion.

30te Møde.

Fredagen den 9de Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Range (fortsat): Jeg vil ikke tale om, at der i den ældre Lovgivning er lagt meget stor Vægt paa Udskrivning ved Sæssionen. I § 23 af Frdn. Sde Januar 1802 staaer der: „Udskrivningerne bør skee ved Sæssionerne under dens Deputeredes umiddelbare Bestyrelse“ og i § 37: „Da Mandskabets personlige Møde ved Udskrivningerne er høist fornødent, baade med Hensyn til at undersøge Enhvers Dygtighed og Gyldigheden af hans Undskyldning eller Grund til Fritagelse, ifald, saadan findes.“

Med Hensyn til Maaden, hvorpaa Indkaldelsen skeer, har jeg dernæst Endeel at bemærke. Først hedder det: „Justitsministeriet skal aarlig inden den 1ste Februar foranstalte indrykket i de for offentlige Bekjendtgjørelser bestemte Tidender samt henlagt hos samtlige Mønstringsbestyrere og Lægsmedmænd, en Bekjendtgjørelse om, hvilket befarent Mandskab der sandsynligviis vil komme i Betragtning til Indkaldelse i det løbende Aar.“ Jeg beder bemærket de Ord: „hvilket befarent Mandskab der sandsynligviis vil komme i Betragtning til Indkaldelse i det løbende Aar.“ Justitsministeren maa naturligviis gjøre Indkaldelsen meget rundelig, for ikke at sætte Marinen i den allerførste Forlegenhed, deels af Hensyn til, at det Mandskab, der findes afmønstreret i Januar, kan være udmøn-

streret i Begyndelsen af Februar, deels at Mange kunne findes uskikkede til militair Tjeneste, naar de ikke ere behandlede paa Sæssionen. Jeg vil blot bemærke, at der paa den sidste Sæssion her i Staden fandtes 68 Heel- og Halv-befarne, som Marinen ifølge Lægens og den tilstedeværende Spofficeers Dom ikke kunde være tjent med. I Betragtning heraf maa Justitsministeriet som sagt affatte sin Bekjendtgjørelse meget rundelig. Men Følgen deraf vil da blive, at al Seilads bliver standset i Februar Maaned. Nogle ville maastee sige, at i Februar betyder det ikke synderlig. Jeg har liggende for mig Lister over dem, der i de sidste 3 Aar ere udmønstrerede alene til udenrigste Steder i Januar og Februar Maaned. I 1858 blev der i de nævnte Maaned udmønstreret 21 Skibe og deraf 2 til Vestindien; i 1859 i samme Tid 56 Skibe og deraf 1 til Havanna og 1 til St. Croix; i 1860 44 Skibe og deraf 1 til Lisabon og 1 til Havanna. Jeg nævner med Villie disse Skibe til St. Croix, Havanna o. s. v., fordi det er Skibe, der have en meget betydelig Besætning. Jeg har før givet Erklæring i en Sag, hvor en Skibsrheder havde besværet sig over, at man havde udfreven en enkelt Mand fra hans Skib; jeg fandt Besværingen vel begrundet; men naar man nu tænker sig, at man tager hele Mandskabet, Skipperen og Styrmanden indbefattede, thi de ere ikke længere fritagne, hvilken Forstyrrelse og Gene vil det da ikke være for den private Sæffart? Det hedder endvidere: „Enhver, hvad enten han er paamønstreret eller ikke, der indbefattes under det i Bekjendtgjørelsen ommeldte